

GORIŠKI LIST

Izhaja vsak četrtek ob 3. uri popoldne. Ako pade na ta dan praznik, izide dan poprej. Cena listu je: za celo leto 4 K, za pol leta 2 K. Za manj premožne: za celo leto 3 K, za pol leta 1.50. Za Nemčijo je cena K 5, za druge dežele izven Avstrije K 6. Uredništvo se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je pošiljati rokopise.

Geslo:

Vse za vero, dom, cesarja.

Upravništvo se nahaja v Semeniški ulici številka 16 II. nadst., kamor je pošiljati naročnino in oglase. Posamezne številke stanejo 8 vin. Oglasi se računijo po petih vrstah, če se tiskajo 1 krat 14 v, če se tiskajo 2 krat 12 v, če se tiskajo 3 krat po 10 v. Večkrat po pogodbi. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Rokopisi se ne vračajo.

II. letnik.

V Gorici, 21. januarja 1915.

3. številka.

VELEČASTITEMU BLAGORODNEMU GOSPODU D^r. Ant. Gregorčiču ob 40-letnici njegovega mašništva.

„Hvalimo slavne može in naše roditelje v njihovem rodu“ (Eklez.)...

„Kaj naj povrnem Gospodu za vse, kar mi je podelil? Kelih zveličanja bom vzil in klical ime Gospodovo.“

Že od nekdaj so se blaga srca s hvaležnostjo ozirala na osebe, ki v skromni ponižnosti blagodejno delujejo za blagor bližnjega in ki pri tem ne iščejo časti, ne slave. Znana nam je nesebičnost Abrahama, ki je udaril z 118 hlapci za sovražnimi kralji, ki so bili oropali Sodomo in Gomoro. Premagal jih je in oprostil jetnike, pridobil veliko plena. A tega ni obdržal prav ničesar za-se. Vso pridobitev je prepustil drugim.

Le taki možji, ki poznajo lepo čednost nesebičnosti in požrtvovalnosti za blagor svojega rodnega brata, izvršujejo velika dela. Njih slavné potomci s hvaležnostjo. Njih dela imajo trajno vrednost, ker niso omadeževana od dobičkaželjnosti, ne častihlepnosti. Tudi mili slovenski narod, hvala Bogu, šteje precejšno število takih mož, ki so mravlji enako pridno delovali za dobrobit slovenske javnosti, slovenske mladine, vzbujali v narodu zavednost za ohranitev njegovega jezika napram krivičnim napadom tujih sosednjih narodov. Držali soseposnikovskega opomina:

»Odlčno odpovej se svoji sreči,
Goreče išči drugim jo doseči,
Živetí vrlí mož ne sme za sé.
Iz bratov sreče njemu sreča klije,
In tuja solza mu meči srcé.«

S. Gregorčič.

V vrsto teh buditeljev slovenskega naroda smemo po pravici prištevati blagorod. preč. g. dr. Ant. Gregorčiča, bivšega profesorja bogoslovja in večletnega državnega in deželnega poslanca. Mej imenovanimi zasluži tudi on častno mesto, posebno radi slovenskih šol v Gorici, ki jih je on z drugimi blagimi rodoljubi ustanovil. — Ni namen teh vrstic naštetí vseh zaslug, ki si jih je stekel za slovenstvo sploh, zlasti za šolstvo na Primorskem, posebno v Gorici, tako da celo trezni, mirni možje druge narodnosti sami priznavajo, da zasluži trajen spomenik, pred katerim bi se celo oni odkrivali, nam pa svetujejo, naj zahvalimo Boga, da ga imamo v svoji sredi.

Ni namen tega članka obelodaniti vse trude i skrbi, ki jih je imel preč. g. dr. Gregorčič kot poslanec za svoje volivce in celi slovenski del na Primorskem. Kdo bi naštel noči, v katerih je delal in čul ter mislil, kako izpolniti prošnje prosilcev svojih volilnih okrajev i. t. d. Čeravno se ni veliko kazal mej ljudstvom, a njegov um, previdnost, skrito

delovanje je v narodnem oziru več doseglo, kakor če bi bil dan za dnevom prirejal shode. Zidal je hiše, a ne sebi, pač pa dragi slovenski deci v Gorici, katero je videl zapuščeno, prepuščeno na milost in nemilost tuje narodnosti.

Toda čemu naštevamo vse to, čemu se spominjamo v tem članku veleč. g. Gregorčiča? Prav po pravici in z uravičenim povodom. V teh dnevih je obhajal dični g. dr. Gregorčič svojo 40-letnico mašništva. Zato se je v teh dnevih vse, kar pošteno narodno misli z veseljem nanj ozrlo, s hvaležnostjo se mu poklonilo, mu čestitalo.

Ne omenjamo na tem mestu mnogoterih zasebnih čestitk, navedemo le šolsko priprosto, pa ginljivo slavnost, ki jo je preveval cerkveni duh, in katere so se udeležili vsi šolski zavodi, ki imajo za ustanovitelja preč. g. dr. Gregorčiča. — Dne 10. januarja, dan ko je bil isti pred 40. leti v mašnika posvečen, so ga presenetili gojenci možkega učiteljsišča, ki imajo svoj »dom« in izobraževališče v od preč. g. dr. Gregorčiča postavljenem »Sim. Gregorčičevem domu«. Počastili so ga s tem, da so nastopili kar nenadoma pri njegovi sv. maši v cerkvi sv. Antona ter mu med sv. mašo krasno popevali. — A tudi Šolski in Mali Dom, ki sta dičnemu g. dr. Gregorčiču tako zelo pri srcu in po katerih se je že tisoče slovenskih otrok obvarovalo, da niso izgubili svojega maternega jezika, sta skušala pokazati mu svojo hvaležnost. Ker je preč. g. doktor 17. januarja 1875 opravil svojo prvo daritev sv. maše, je bil naprošen od šolskih vodstev, naj bi blagovolil 16. januarja letos svojo 40-letnico te slovesnosti obhajati sredi mladine Šolskega in Malega Doma, kar je tudi obljubil. Isti dan ob 8. in pol se je zbrala vsa šolska mladina Šol. in Mal. Doma in Narodne šole v cerkvi čč. oo. kapucinov k lepi slovesnosti. A tudi mnogo odličnih gospodov in oseb smo videli sredi nadebujne mladine: Voditelja c. kr. okrožne sodnije g. višjesodnega svetnika Matija Rutarja, oba gg. ravnatelja možkega in ženskega učiteljsišča, Viktorja Bežeka in Fr. Žnidaršiča, voditelja slov. gimnazije prof. Ipavca, namestnika c. kr. okraj. šolskega nadzornika g. Fr. Sivca, prof. Gvajza, prof. R. Lavrenčiča, c. kr. bibliot. asistenta dr. Bratina in druge.

Pred sv. mašo je č. P. Rafael Bogataj, katehet Mal. Doma v lepem in primernem govoru mladini pojasnil po-

men slovesnosti, jo vzpodbujal k hvaležnosti do svojega dobrotnika; zlasti naj pokaže ta čut hvaležnosti s tem, da moli zanj in se ga spominja. Spominja pa se naj tudi vedno gesla, katerega se je držal preč. g. dr. Gregorčič: Vse za vero, dom, cesarja. (Ta govor prinesemo prihodnjič v celoti!) Med daritvijo svete maše je ubrano in krasno popeval zbor cenj. učiteljstva Šol. in Mal. Doma. Petje je bilo izborno; posebno sta se odlikovali gospodični Šantel: g.na Danica z svojim zvonkim glasom (solo) in njena sestra g.na Avgusta s krasnim spremljanjem na violini. Petje in orgljanje sta vodila in prikrbela gg. Širca in Koršič. Torej gre tudi njima posebna zahvala. — Po sv. maši so se šli vzakristijo poklenit 4 otroci, dva dečka in dve deklici, od katerih najstarejša je poklonila jubilanu šopek cvetlic ter izrazila želje, čestitke in voščila cele šolske mladine Šol. in Mal. Doma približno sledeče:

Sprejmite, vitez Prečastni, dobrotnik Šolskega, Malega Doma mladine Gorka voščila, ki vrejo iz srca Vdanih sinov in hčerā domovine.

Z Vami, Prečastni, se srčno raduje Šolska mladina, hvaležno čestita Prvoboritelju Majke Slovenje, Želja pa naša v molitev je zlita.

Štirkrat deset Vam že let je minilo, Kar Vas poklical Pastir vseh pastirjev V svoj vinograd ter Vam izročil obilo Milosti svetih, oblast čez vse Sveto.

Štirkrat deset je že let, kar ste v prvo Stopilj srečni k oltarju presvetem', Stopil Sin božji z višav Vam pokoren, Srečo občutili v srcu ste vnetem.

Skrbno vodili ste duše zročene; Medro učili mladeniče zbrane V službo duhovsko, ki druge vodili, Kazali v raj bi jim steze neznane.

Z vedo nebeško polnili jim ume, Vere resnico, globoke skrivnosti V srce sadili za vzvišeno službo, Dajali nauke k življenju čednosti.

V srcu zapisan bil rod Vam slovenski, Njega ljubilo je srce preblago, Branilo njega pravice neustrašno, Čuvalo nanj in domovje mu drago.

Vseh se oči obrnile na Vas so, V Vas je Slovenja Majka spoznala Ščitnika, varuha, zagovornika; Vam za Primorsko poslanstvo podala.

Vaše srce je i deco slovensko Vedno ljubilo in zá-njo gorelo; Da si ohrani svoj jezik premili, Srce je Vaše prav vedno želelo.

»Dome«, prečastni, postavili krasne Ste nam, kjer zbiramo vede in uke, Jezik slovenski sadimo si v srca, Da preseli i na naše se vnuke.

Polni hvaležnosti prosimo zdravja Vam, prečastiti slavljence in oče, Naj podeli Vam moči Vsemogočni, Blagoslovi Vam še delo v bodoče.

Slednjič povrne Vam trude neštete, Srečno pripelje v nebeško domovje, Kjer Vas plačilo že čaka nezmerno: Želja slovenskih otrok in sinov je!

Vrhu tega so se pozneje preč. g. dr. Gregorčiču poklonili v samostanu oo. kapucinov še drugi odlični gospodje ter mu izrazili svoje odkritosrčne čestitke. Na domu ga je čakalo zastopništvo vsega učiteljskega osebja Š. D. V imenu vseh je cenj. g. Bajec, vodja Šolskega D. prinesel čustva hvaležnosti in veselja g. dr. Gregorčiču v dar.

Slavljence je bil nad vso to prireditvijo ginjen in prepričan, da prihajajo vse te čestitke iz dna srca. Videl je, da žanje vsaj nekoliko plačila, ker se je ravnal po besedah pesnikovih:

»Daritev bodi ti življenje celo: Oltar: najlepši je srca oltar, Ljubezen sveta v njem — nebešk je žar, Gospodu žrtva — vsako dobro delo.«

S. Gregorčič.

Ljubezen sveta do bližnjega, zlasti do svojega naroda je vedno plamtelela v njegovem srcu. Ljubezen krščanska ga je priganjala k neumornemu delovanju. Zato mu prinaša slovenski rod na oltarju hvaležnosti svoja srca. Molitev nedolžne mladine, nje sv. obhajila, ki jih je ta zanj darovala v teh dneh, upamo, mu sprosijo od Vsemogočnega trdno zdravje, moč in krepkost in še mnogo let obilnega plodonosnega delovanja Bogu v čast, bližnjemu, sosebno slovenskemu narodu, v korist. To so tudi želje in voščila resničnih jubilarov čestilcev in rodoljubov slovenskih. — Bog usliši! Na mnoga leta!

Vojni dogodki.

Severno bojišče.

Dunaj, 15. Uradno se poroča: Dočim je prišlo na fronti na Rusko-Poljskem le mestoma do artilerijskih bojev in do streljanja s strojnimi puškami, je bil včeraj ob Dunajcu hud artilerijski boj. Posebno naša težka artilerija je učinkovala dobro. Razstrelila je neko veliko skladišče nasprotnika in uničila po par streljih neko že pred več dnevi dobro postavljeno sovražno težko baterijo.

V Karpatih vlada mir. Pritiskajoči mrzav vpliva na bojne akcije.

Položaj na severnem bojišču.

Dunaj, 15. Sovražno delovanje v Karpatih se je odtedaj ustavilo, kar so naše čete zavrnilo sunek, umerjen preko Czeremche. Ni še jasno, ali je pričakovati novih ruskih podjetij, ko dospejo tjakaj nova ojačenja.

Na fronti ob Dunajcu razvijajo naše čete živahno delovanje. Morebiti je

dala povod za to podtegnitev ruskih čet od tod na fronto ob Nidi. Naš artilerijski ogenj je zadal sovražniku težke izgube. Rusi so bili zaradi mogočnega učinka naših motornih baterij prisiljeni, da so se umaknili z več oporišč svoje fronte.

Ob Nidi je izgubonosno odbijanje nasprotnikovih napadov prisililo Ruse do mimogredočega premora v bojevanju. Težki boji zadnje dni so bili v dveh ozirih uspešni za nas. Nismo samo odbili sovražnega napada, temveč smo tudi v nasprotnih akcijah pridobili precej tal. To velja zlasti za ozemlje južno od Checínov.

Na severnem Poljskem so naši zavezniki močno napredovali v smeri proti Biali, severovzhodno od Rawe, vsled česar postanejo ruski sosedni predeli najbrž v kratkem nevzdržljivi. Tudi napad proti Mszczonowemu, vzhodno od Skierniewic, napreduje dobro. Ali pride v bitki, ki traja že od srede meseca decembra, do odločitve ravno na severnem Poljskem, še ni mogoče reči.

Ruski topovi so bili prisiljeni, da so obmolknili.

Posebni poročevalec »Pesti Naplo« poroča s karpatskega bojišča:

Po sramotnem umikanju Rusov iz Sosleka se je med Csontosem in Oroszmoczar razvil močan topniški dvo-boj. Topovi sipajo ogenj neprestano eden na drugega. Uspeh boja je bil dolgo časa dvomljiv. Ruski topovi so streljali cele ure s šrapneli. Od naše strani je bilo to dobro znamenje, ker je to dokazovalo, da ne morejo najti Rusi naših pozicij. Naše topništvo je pričelo sovražne pozicije obstreljavati z granatami, tako da je ruske topništvo moralo spremeniti svoje pozicije. Ali Rusi še niso prenehali z bojem. Iz svojih novih pozicij so odgovarjali na naše salve. Cele ure je trajal ta topniški dvo-boj. Fredno je nastopila tema, so naenkrat umaknili ruski topovi. Mi smo parkrat ustrelili, pa nismo dobili nobenega odgovora. Preostali Rusi so zapustili . . . višine.

Artilerijski boji.

Dunaj, 17. Uradno se objavlja: Na Poljskem, ob reki Dunaj in južno od Tarnova se vrše artilerijski boji, ki trajajo že ves dan s premenljivo silo. Položaj je v celoti neizpremenjen. V Karpatih vlada mir.

Božič na bojnem polju.

Najbrže bo marsikoga zanimalo izvedeti, kako smo vojaki na bojnem polju praznovali svete Božične praznike in novo leto 1915. Dovoljeno naj mi bo, da tej radovednosti kolikor mogoče ustrezem.

Na sveti večer je ravno tako pokalo in streljalo kakor navadno. Kar je bilo vojakov, ki niso bili v ognjeni črti, pa so se zbirali okoli velikih ognjev. Naš oddelek je bil tudi med temi zadnjimi. Kmalu popoldne smo usekali na bližnjem griču božično drevo, katero smo postavili blizu ognja. Na drevo smo natakneli cvibak, tobak, smodke, komis in cigarete. Peli smo božične in narodne pesmi. Ta večer smo dobili tudi priboljšek in sicer slanino in skuhalimo dober čaj. Ko je bilo naše skromno veselje na vrhuncu je pridiral ordinan-ter sporočil, da se moramo umakniti, ker sovražnik z močno silo pritiska na naše čete. Bila je ravno ura 11, ko smo se umaknili. V domovini se ta čas božični zvonovi vabili verne k polnočnici v bogato okinčane in razsvetljene bežje hrame, mi pa smo se tužno umikali po pusti in grozno blatni gališki cesti pred ruskimi krogli v varno hosto, kamor nas niso dosegli sovražni strelji. Tako smo torej prebili sveti večer. — Bolj grozan in krvav je bil sveti

Rusi se umaknili.

Dunaj, 18. Uradno se objavlja: Severno od Visle nobenih bistvenih dogodkov.

Na višinah vzhodno od Zakliczyna je naša artilerija s koncentriranim ognjem prisilila Ruse, da so zapustili nekaj najsprednejših strelskih linij. Umikajoče gibanje se je pri sovražniku razširilo tudi na druge dele fronte, tako da je izpraznil končno sovražnik svojo najsprednjo pozicijo v razsežnosti 6 kilometrov in se umaknil med našim jako uspešnim artilerijskim ognjem in ognjem strojnih pušk v neredu na bližnjo višinsko linijo, pri čemer je pustil v prejšnji poziciji veliko število pušk in mnogo municije.

Na ostali fronti v zapadni Galiciji je artilerijski boj.

V Karpatih le nepomembni boji med patroljami.

Ruski napad odbit.

Dunaj, 19. Uradno se objavlja:

Na Poljskem in v zapadni Galiciji artilerijski boji.

V Karpatih se ni zgodilo ničesar. Iz nekaterih pokrajin se poroča o novem močnem snežnem zametu.

Pri Jakobenyju v južni Bukovini je bil ruski napad odbit s težkimi izgubami za nasprotnika.

Z nemško - ruskega bojišča.

Berlin 15. Wolffov urad poroča: V vzhodni Prusiji in na severnem Poljskem nobenih izprememb.

Napadi na Poljskem, zapadno od Visle, počasi napredujejo.

Pri zavzetju nekega oporišča, severovzhodno od Rawe, smo ujeli 500 Rusov in osvojili tri strojne puške. Silni ruski protinapadi so bili odbiti z najtežjimi izgubami za Ruse.

Berlin, 16. Deževno in megleno vreme traja še dalje. Vsaka bojna akcija je radi tega skoro popolnoma nemogoča. Enako poročilo je bilo objavljeno tudi dne 17. t. m.

Več sto Rusov ujetih.

Berlin, 19. Veliki glavni stan. Vreme je bilo neugodno. V Vzhodni Prusiji nič novega.

Pri Radzanowu, Biezunu in Sierpcu so bili Rusi vrženi nazaj s težkimi izgubami. Več sto Rusov je bilo ujetih.

Zapadno od Visle in vzhodno od Pillice je položaj v splošnem neizpremenjen.

Z nemško - francoskega bojišča.

Berlin 15. Wolffov urad poroča: Pred Westendom so se pojavile včeraj sovražne torpedovke in nekaj manjših plovil, ki so se približale obrežju na 14 km. —

Francoski napadi na obeh straneh Notredame so bili od naših čet odbiti. Pred osmimi dnevi pri Ecurie, severno od Arrasa sovražniku odvzeti strelski jarek, ki so ga zasedli deli neke naše stotnije, smo včeraj izgubili. Boji na tem mestu so danes zopet v teku.

Severno in severovzhodno od Soissons je severni breg reke Aisne definitivno očiščen sovražnika.

Naš plen iz tridnevni bojov severno od Soissons znaša dosedaj 5200 ujetnikov, 14 topov, 1 strojnih pušk in več revolverjskih topov. Francozi so imeli težke izgube. 4—5000 mrtvih Francozov je bilo najdenih na bojišču.

Francozi izgubili dva strelska jarka.

Berlin 16. Wolffov urad poroča: Pri Nieuportu so se vršili le artilerijski boji. Sovražni napadi na naše pozicije, severozapadno od Arrasa, so bili odbiti. V protinapadu so zavzele naše čete dva strelska jarka in ujele posadki.

V zadnjem času pogosto omenjeno zaselje Boiselle je bilo včeraj popolnoma porušeno in očiščeno Francozov.

Severovzhodno od Soissons je vladal mir. Število v boji od 12.—14. januarja tamkaj osvojenih francoskih topov se je zvišalo na 35.

Manjši, za nas uspešni boji so se vršili v Argonih in od Verduna.

V Vogezih ničesar pomembnega.

Neugodno vreme.

Berlin 17. Kor. Wolff objavlja: V Flandriji se vrše le artilerijski boji. Pri Blangy smo razstrelili veliko fabriško poslopje in zajeli več ujetnikov. Artilerijski boji so nadaljevanje bojov iz strelskih jarkov. V Argonih smo nekoliko napredovali. Na vsej črti je vihar- no in deževno vreme.

Osvojeni francoski jarki.

Berlin, 18. Wolffov urad poroča: V ozemlju Nieuportu le artilerijski boji. Sovražnih napadalnih gibanj v zadnjih dneh ni bilo opazati. Na obrežju so bile na več mestih naplavljene angleške mine.

Severovzhodno od Alberta so naše čete z bajonetnim naskokom pregnale Francoze, ki so se zopet vgnedili na

pokopališču in v zaledju jugozapadno od tod in ujele tri oficirje in 100 mož.

V Argonskem lesu je bilo osvojenih več francoskih jarkov in so bile francoske posadke skoro uničene.

Napad Francozov na naše pozicije, severozapadno od Pont-Mousson, je došel na neki višini v našo pozicijo. Boj se še nadaljuje.

V Vogezih in v zgornji Alzaciji je megla in hudi snežni zameti, ki so ovirali bojne akcije.

Potopljen francoski podmorski čoln.

Carigrad, 15. Francoski podmorski čoln »Saphire« se je skušal približati vходу v Dardanele, a ni imel sreče, ampak se je potopil. Del posadke je bil rešen in ujet.

Z Adrije.

Dunaj, 17. januarja. Francosko brodovje se je najbrž umaknilo iz Adrije. Dognalo se je, da se ob dalmatinski obali ne nahaja nobena francoska bojna ladja več. Črnogorci niso več pokušali popraviti svojih baterij na Lovčenu, katere je razstrelila bojna ladja »Radecky«. Admiral Haus je te dni v nekem povelju odlično pohvalil sodelovanje »Radeckija« pri uničenju črnogorskih baterij na Lovčenu.

Darovi.

Za »Šolski Dom«

so plačali predsedništvu: Ivan Murovec, stolni kanonik 50 K; Alojzij Širca, nunski oskrbnik 3 K; Svitoslav Dugar v spomin jubileja dr. Gregorčiča 4 K; Franc Marinič, župnik v Kojskem 30 K; dr. A. Gregorčič v Gorici 20 K; namesto venca na krsto Franja Ferile so darovali: Josip Ivančič, profesor v p. 20 K; dr. Franc Kos šolski svetnik 10 K; Franc Leban, vladni svetnik 5 K; Franc Blažon, železniški uradnik 5 K.

Mesečnino za december so plačali: Viktor Bežek, ravnatelj 5 K; Fran Biležnik, vodja »Centralne posoilnice« 2 K; Leopold Bolko, veleposestnik 10 K; Anton Breščak, posestnik in trgovec 2 K; Josip Fon, posest. in trgovec 2 K; Josip Fon, drž. poslanec 10 K; Anton Fras, šolski svetnik 5 K; Anton Gvaiz, prof. 2 K; Hedžet in Koritnik, trgovca 2 K; Teodor Hribar, trgovec 8 K; Andrej Ipavec, profesor 3 K; Ivančič in Kurinčič, trgovca 2 K; Ivan Kalin, deželni uradnik 2 K; Milton Klavžar, deželni uradnik 2 K; dr. Ignac Kobal, stol-

dan - Božič. Na spomin rojstva našega Izveličarja, ki je prišel med ljudstvo oznanjat mir in ljubezen, je preteklo na bojišču mnogo krvi. — Naše čete so bile postavljene pred . . . , ruske pa za . . . in tudi v . . . Rusi so bili jako veseli, da so pregnali naše čete iz mesteca. Praznovali so ta dogodek z dvema godbama, ki ste svirali v dveh večjih javnih lokalih. Na tisoče ruskih vojakov je bilo tam zbranih, ki so se po svoje veselili. — Naši so doznali, da nameravajo Rusi na Štefanov dan zjutraj zajeti od strani naše čete in ves naš bogati tren. Zato so bile naše čete pozvane na sveti dan zvečer, da napadejo sovražnika v mestecu, kar se je zgodilo popolnoma po določenem načrtu. Na sveti dan zvečer, ko so bili Rusi zbrani pri veselicah so naše čete udrle v mesto. Tu je nastalo grozno mesarsko klanje. Streljalo se je prav malo. Bajonet in puškino kopito sta opravljala svojo službov taki meri, da so bile vse ulice mesteca napolnjene z mrtveci in ranjenci. Naši so Ruse tako obdelali, da so, kolikor je Rusov ostalo, pobegnili na vse strani v groznem neredu in strahu. Naša konjenica je igrala pri tem napadu glavno ulogo. Dragonci in ulani so sekali na desno in levo tako grozno, da je v divjem teku vse bežalo pred njimi. Padlo je tudi več civilnih oseb, ki so se pomešale med rusko vojaštvo. To se je zgodilo od 9. do 11. ure zvečer na sveti dan. — Namen naših čet ni bil, si stem napadom

zopet osvojiti mesto, marveč sovražnika le razpršiti, da se tako lažje umekne naš bogati tren, ki je bil v nevarnosti, da ga Rus zajame. In to se nam je s tem našim napadom posrečilo. Tako smo torej praznovali v krvavem boju sveti Božični dan.

Ker je sovražnik dobil zopetno izdatno pomoč, in ker so bile vremenske razmere skrajno neugodne za naše težke vozove in za našo pripravo, smo se zopet umaknili. To se je zgodilo par dni pred novim letom. V tem času je zapadlo še precej snega v Karpatih.

Ceste grozno blatne, moštvo več dni zaporedoma skozi in skozi premočeno, vse to je grozno izmučilo naše vojake, ki so se kot levi borili z Rusom.

Novega leta dan je potekel bolj mirno pri naši vojski. Snežilo ni več, pač pa je blato zmrazilo in sedaj imamo trde ceste.

Za praznike smo dobili vojaki darove. Vsak vojak je dobil škatlo, o kateri se je nahajalo: šatulja s cigaretami s sliko našega in nemškega cesarja na sprednji strani, prižigalna vzmet, čokolada, pipica, sladkor, čaj, krompirjeva juha (konserva), svinčnik, kos klobase in par razglednic. Vse to nam je jako dobro došlo. Za novo leto smo dobili še sira, vina in piva.

Ne morem si kaj, da bi ne omenil skrajno netaktno postopanje nekaterni-

kov pri dostavljanju zabojev za voja-ke, ki se nahajajo na bojnem polju.

K sklepu današnjega pisma si dovoljujem napisati še zanimivo resnično dogodbico. Nekaj dni pred Božičem je ruska patrolja zajela blizu mesteca . . . enega našega vojaka od 27. pešpolka iz Ljubljane. Ker je imel naš ujetnik pri sebi kavo iz konzerve, konservirano meso, nekaj kruha in nekaj vina, je rekel ruski patrolji, ki je obstojala iz dveh podčastnikov in dveh prostakov, naj se vsi skupaj podajo v bližnjo hišo, kjer bodo skuhalo kavo in zavžili imenovana živila. Ruski vojaki, ki so bili kot izstradani levi, so koj privolili v to. Naš ujetnik je skuhal kavo, pogrel gulaš, narezal kruha in nailil vina. Rusi so vprašali našega ujetnika, ali se vse to dobi pri naših vojaki. Ujetnik je temu pritrdil. To pogoščenje je uplivalo na rusko patroljo in poveljnik je rekel našemu ujetniku: »Veš, sedaj smo mi tebe ujeli, sedaj pa se pustimo mi od tebe ujeti; pelji nas k tvojemu polku.« In res, vrgli so orožje od sebe in naš ujetnik je z rusko puško na ramenu pripeljal k 27. pešpolku celo rusko patroljo.

ni vikar 2 K; Jernej Kopač posestnik in trgovec 2 K; dr. Josip Ličan, profesor bogoslovja 2 K; Ivan Mercina, cesarski svetnik 3 K; Gustav Novak, šolski svetnik 2 K; dr. Anton Papež, profesor 2 K; dr. Frančišek Pavletič, odvetnik 6 K; Franc Setničar, kancelist 2 K; Ferdinand Sfiligoj, denarničar »Centr. posojil.« 1 K; Anton Šantel, šolski svetnik 5 K; Andrej Tabaj, katehet 2 K; Ivan Tabaj, profesor 2 K; Fran Žnideršič, ravnatelj (za tri mesece) 5 K; dr. Ivo Novak, odvetnik 4 K; dr. P. Medvešek, odvetnik 1 K; Franc Plohl, šolski svetnik 3 K; dr. Peter Šorli, stolni vikar 1 K; Karol Cigoj, deželni uradnik 3 K; dr. Ivan Bratina, knjižničar 1 K; Adolf Urbančič, mesar 1 K; Jakob Čebular, profesor 1 K; Ivan Mermolja, poštni višji kontrolor 1 K; Rudolf Lepušček, knjigovodja 1 K; Mirko Koršič, okrajni sodnik 2 K; dr. Karol Pirjevec, profesor 2 K; Rudolf Lavrenčič, profesor 2 K; dr. Karol Ozvald, profesor 2 K; Adalbert Šubic, profesor 1 K; Vladimír Koršič, učitelj v »Š. D.« 2 K.

Srčna hvala vsem dobrotnikom!

Jubilejni darovi za »Slovensko sirotišče«:

P. n. gg. Gotard Pavletič, župnik-dekan v p., 25 K; F. F. 60 K; J. Omers, župnik v p., 5 K; Jožefa Korte 20 vin.; Josip Drufovka 20 vin.; Mrak Marija 20 vin.; Gorkič Marija 20 vin.; Andrej Mavrič, krojač 1 K; Anton Podberšček 1 K; v nabiralniku v gostilni g. Josipa Fon 2 K 57 vin.

Novice.

Molitve za mir. »Osservatore Romano« poroča: Papež je potom dekreta odredil, da se bodo določene dni molile posebne molitve za mir v posebni obliki. Po vseh metropolitanskih cerkvah, katedralah in župnih cerkvah Evrope naj se to izvrši 7. februarja, po cerkvah ostalih delov sveta pa 21. marca. »Osservatore Romano« objavlja tekst dekreta in dotične molitve.

Poziv! Kakor v drugih mestih se je ustanovila tudi v Gorici nabiralnica naravnih daril c. in kr. vojnoscrbvalnega urada. Ta urad ima med drugim nalogo, da preskrbuje v vojni se nahajajoča krđela z gorkim zimskim perilom in s sredstvi proti mrazu. Dasi ravno se je doslej pokazala v naši deželi v obilni meri darežljivost in požrtvovalnost za vojnopomožne svrhe, se vendar podpisani odsek obrača zopet do prebivalstva mesta Gorice in dežele s prošnjo, da z nadaljnimi darili olajša našim vojakom težkoče vojske.

Goriška nabiralnica sprejema v to svrhu darila v denarju in v zimskem perilu in v sredstvih proti mrazu (to-rej: srajce, spodnje jopiče, volnene jopice, gorke spodnje hlače, snežne o-glavnice, rokavice, napestnice, zapest-nice, dokolenke, volnene nogavice, vol-nene krpe za noge in slično). Z nabran-im denarjem se nakupi volno, iz ka-tere se bo izdelovalo v raznih šolah zimsko perilu.

Z darovanim in nakupljenim peri-lom se bodo oskrbovali **izključno črno-vojniki iz naše dežele, ki so vpoklicani za 1. oziroma 15. februarja t. l. v ak-tivno službovanje** in tisti ranjenci in bolni, ki se po ozdravljenju vračajo iz naših krajev zopet na bojno polje, kakor tudi tukaj nahajajoči se ranjenci in bolni.

Tisti črnovojniki, oziroma ranjen-ci in bolniki, ki potrebujejo iz nabiral-nice potrebno zimsko perilu se morajo izkazati pri podpisnem odseku s po-trilom izdanim jim od pristojne voja-ške oblasti.

Nabiralnica ima svoj sedež na c. kr. okrajnem glavarstvu v Gorici, pri-tličje oba št. 7 in poštuje vsako sredo in vsako soboto od 2 do 4 ure popolu-dne.

Darove v denarju in blagu naj se izvoli pošiljati na predsednico nabiral-

nice: Lujiza Rebek, c. kr. okrajno gla-varstvo.

Imena darovalcev se objavi v ča-sopisju. — Za odsek: Lujiza Rebekova, predsednica.

Goriški nabiralnici naravnih daril c. in kr. vojnoscrbvalnega urada so darovali: Gospod inž. Ratzman-Ramoč 50 K. Gospod dr. Franc pl. Alimonda in gospa Antonija udova pl. Alimonda 100 K. Volneno perilo so dale gospe Ciani, Galateo, Rebek in Travan.

Podpisani odsek se darovalcem naj-topleje zahvaljuje priporočajoč se za nadaljne darove, ki naj se izvolyjo na-sloviti na podpisano.

Za odsek: Lujiza Rebekova.

Grozoviti potres v Italiji. O prvih nesrečah, ki jih je povzročil potres dne 13. t. m. v Italiji, smo že v zadnji šte-vilki prav na kratko sporočali. Vsak dan pa prihajajo še poročila, ki kažejo, da je katastrofa bila dosti groznejša kot se je prvi hip mislilo. Strah in groza, ki je vladala te dni po Italiji, se niti ne da popisati. Najbolj prizadeti kraji so sledeči: Avezzano, Sora, Pescini, Ce-lani, Paterno in še drugi tam okoli. V Avezzano je sesuto skoro vse. Prej cvetoče mesto, ki je imelo okoli 11.000 prebivalcev, je danes razvalina in oko-li 10 tisoč ljudi je bilo podstutih in vbi-tih. Rešilo se je vsega skupaj le kakih 900 ljudi, ki so odnesli le golo življenje. Pogled na mestece je grozen. Niti ena hiša ni ostala cela, vse je sedaj le veli-ka grozna razvalina, celo železnica je pokvarjen in nerabljiva. Jako hudo je bilo tudi v Sori, kjer je več tisoč mrli-čev in ranjencev. Večji vojaški oddelki odkopujejo ranjence in mrliče, povsod je jok in stok, beda in revščina velikan-ska. Vlada je dala napraviti nekaj bar-ak, kjer so siromaki vsaj za silo pod streho. Ker se je sunek dne 16. t. m. ponovil, je ljudstvo seveda še bolj zbe-gano in oplašeno. V Pescini je dognanih do sedaj kakih 5000 mrličev, nagla po-moč je ravno tako potrebna kot drugo-di. V Celani je pod razvalinami izgubilo življenje kakih 4000 tisoč ljudi, o-stali so revčki in siromaki brez strehe. Kakor je sporočil škof iz mesta Marsi sv. Očetu v Rim, je v mestih Marsi in Paterno vse sesuto in razdejano. Le majhen del prebivalstva si je rešil živ-ljenje, vse njih premoženje je pa za-suto in pokončano. Povsod pomanjkuje hrane in strehe.

Ravno tako je vse uničeno v kraju Capelle in v drugih manjših vasicalh tam okoli. Blizo Napoli se je odprla na par krajih zemeljska površina in nastala so manjša jezerca. Več studentev je začelo dajati žvepleno smrdečo vođe.

Da se kolikor mogoče pomaga ne-srečnim žrtvam, je vlada odredila vse potrebno. Vojaštvo povsod izkopuje rajene in mrliče izpod razvalin, oblasti se trudijo, da hitro pripravijo revežem primerne barake in da spravijo ranjen-ce na varno. Na tisoče ranjencev je pri-šlo že v Rim, bolj težko ranjene obve-zujejo kar na krajih nesreče. Sv. Oče je v papeškem sanatoriju sv. Marte že dvakrat obiskal ranjence, da potolaži in podpira uboge žrtve. Laški kralj, ki je bil že dvakrat sam na kraju nesreče, je zaukazal, da se takoj stori povsod vse potrebno, da se pomaga revežem z obleko in posebno z živili, katerih po-vsod primanjkuje.

Iz vseh krajev sicer še sedaj ni podrobnih sporočil, a računni se, da je gotovo čez 40 tisoč ljudi izgubilo živ-ljenje pri tej grozni katastrofi. Ranjen-cev in drugih nesrečnikov je tudi na ti-soče in tisoče.

Beda je po vseh prizadetih okrajih srednje Italije zelo velika, ljudstvo, ki je ostalo živo, je v skrajni revi in siro-maščini. V Rimu samem sicer potresni napravil velike škode, a vendar je ljud-stvo po celi državi potrto in oplašeno, posebno še ker so se potresni sunki večkrat ponavljali. Vsega skupaj je bilo prve dni 98 sunkov. Iz Sore poročajo še 17. t. m., da so čutili tam nov, hud po-

tresni sunek. Zadnje dni je začelo vrhu vsega še grozno deževati, tako da so rešilne akcije zelo otežkočene. Pod raz-valinami je še na tisoče ljudi pokopa-nih. —

Sv. Oče je ponovno obiskal dne 17. t. m. ranjence in tolažil nesrečno ljud-stvo. Kralj Viktor Emanuel je daroval 300.000 lir za ponesrečene kraje, kralji-ca je dala v Rimu napraviti malo za-veetišče za popolnoma zapuščene otroke iz krajev nesreče.

Dne 18. poročajo, da so našli v o-kolicci Cingolana 150 mrtvih oseb, v Ca-nistro je pa zasulo 50 vernikov, ki so bili ravno pri sv. maši. Kralj se je zopet podal na kraje nesreče.

Izvoz lesa v Italijo je za nekaj časa prepovedan, na kar se opozarjajo vsi lesni trgovci in drugi interesentje.

Italijanski parnik zadel na mine. Italijanski parnik »Varese« je na svoji vožnji Sfax-Benetke dne 18. januarja opoldne ob slabem meglenem vremenu pri Pulju zavozil naravnostna polje min, zadel ob mino in se potopil. Od posad-ke so mogli rešiti le enega moža. Enega so izvlekli mrtvega. Mesto nesreče je preiskovalo več vozil do nastopa teme, da bi našli druge ponesrečence, te-da brezuspešno.

Premije za pogozdovanje goličav. Kranjsko-primorsko gozdarsko društvo je podelilo za leto 1914 za uspešno po-gozditev goličav kmečkega posestva sledeče priznalne diplome, oziroma na-grade: Priznalne diplome: Jurju Mu-nihu, v Podbrdu ob Bači in Matiji Perzu v Moosvaldu pri Kočevju. Nagrado 40 K Francu Šilcu v Gorenji vasi pri Rib-nici in Francu Persiču na Trnovem pri Gorici 30 K.

Enaka mera za vse. Nemški poslanec dr. Steinwender piše v »Tages-post« te dni zanimiv člančič kjer pravi, da je bilo na Dunaju in drugodi kaz-novanih več branjev, ki so za nekaj vinarjev prekoračile določene cene. To je prav, naj se kaznujejo! Toda, pravi poslanec Steinwender dalje, te dni so podražili lastniki sladkornih tovarn sladkor za 4 krome na kvintal, četudi za to ni bilo nikake potrebe, ne da bi bilo proti temu nastopilo kako sodišče in kaznovalo te sladkorne barone. Enaka mera za vse, pravi dr. Steinwender!

Kaj je z božičnimi darili za naše vojake? Pod tem naslovom piše »Slov. narod« dne 18. t. m. sledeče:

Iz Gradca na Štajerskem nam pi-šejo: Z ozirom na vašo notico, v kate-ri vprašujete, kaj je z božičnimi darovi za naše vojake in v kateri konstatuje-te, da darila, ki jih je poslala županja gospa Franja dr. Tavčarjeva nekemu vojaškemu oddelku, vam poročam, da stoje že dlje časa na južnem kolodvoru v Gradcu 3 vagoni, natovorjeni z bo-žičnimi darili za naše vojake. V teh va-gonih se nahajajo tudi pošiljatve iz Ljubljane in Trbovelj. Naše mnenje je, da bi se ta darila, ako se vojakom ne morejo dostaviti, vrnila odpošiljate-ljem, da jih porazdele med vojake, ki odhajajo na bojišče. Saj bodo tudi ti hvaležni za darila.

Smrt v škripcih. — Na stržiškem pokopališču na Tolminskem stoji, na-slonska na zarjavelo koso, — bela že-na. Zamišljena in potrta modruje sama s seboj: »Kaj mi je početi? — Tako ne gre več naprej in ne gre! — Ves moj ugled in moja moč je po tleh. Ravno kar sem se lotila šteti grobove iz leta 1914, da naredim bilanco, in koliko sem jih naštela?! Pri številki 1 sem začela in pri številki 1 končala! Torej izmed 700 duš stržiške duhovnije se mi je v celem letu 1914 posrečilo eno samo odtr-gati od tega sveta in spraviti jo v več-nost. Ali ni za obupati? Čemu sem sploh še tukaj? — Ni čuda, da se mi vse posmehuje vsi Stržiškarji, Kalarji, Znojilčani, pa še Prangar in Firbazar po vrhu. Sram me je da si niti med lju-di ne upam več. Kar obesila bi koso na Francovo tepko pa bi odnesla svoje ko-

sti v Ameriko. — Pa kaj! Saj potem se mi bodo še bolj smejali... Ne! Ostanem, četudi s težkim srcem; leta 1914 pa ni-kdar ne pozabim. Še na sodni dan bo-do brali narodi v mojih črnih bukvalh: Leta 1914 je izkopala smrt v stržiški duhovniji en san grob!«

Rusi v Lvovu. »Czas« poroča, da se je podžupan Lvovski dr. Rutovski peljal prvi ruski patrolji nasproti. Šest-najst talov, ki so jih Rusi zahtevali, se je takoj prostovoljno javilo. V mestu Rusov niso pozdravili. Zasedli so Rusi Lvov pod generalom Roodom, ki je po-zneje padel pri Grodeku. Velika tobač-na tovarna v Wilnikih je zgorela. Pod gubernatorjem Bobrinskim so bila vsa društva razpuščena in vse šole so za-prli. Izvršila se je mobilizacija vseh za vojno zmognih ter so te poslali v Kijev. Deželna banka je za plače uradnikov posodila 60.000 kron. Avstrijski denar izginja vedno bolj iz prometa. Mesto je le slabo razsvetljeno. Ruska vlada je dovolila mestu vzeti posojilo 1 milijona rubljev. Gubernator je razglasil, da se bo bančno premoženje onih oseb, kate-ri se da dokazati sovražnost proti Rusiji ali ruski vladi, konfisciralo. Ru-ska centralna vlada je nakazala 100 ti-soč rubljev za podpore avstrijskim dr-žavnim uradnikom v Galiciji. Meseca novembra je bilo v Lvovu 126 bolnih za kolero, skoraj vsi so umrli. Doslej je prestopilo v Lvovu nad 500 oseb k pravoslavju.

Učinki slabih smodk. V Nemčiji splošno tožijo, kako slabe so smodke, ki jih pošiljajo vojakom na bojišče kot darilo. In »Frankfurter Zeitung« pripo-veduje sledeči dogodek z bojišča: Ba-varci so imeli v Vogezih, kakor sploš-no znano, težko stališče napram sene-galskim strelcem, ki so streljali z dre-ves. Zdaj so pa Bavarci popolnoma o-pustili, da bi Senegalce napadali s pu-ško. Mirno sedejo pod drevesa, na ka-terih so Senegalci ter si nažgo eno iz-med smodk, ki so jih dobili kot božično darilo. Čez četrte ure popadajo črni vrage raz drevesa.

Halo! Kdo želi zadeti glavni dobi-tek? Ta naj nemudoma naroči izbornu turško srečko na ugodno mesečno od-plačevanje in v srečnem slučaju zamo-re postati v kratkem bogataš s 400.000 franki! Turške srečke igrajo šestkrat v letu in mora vsaka srečka zadeti! Iz-čena kupnina tedaj nikakor ni izgublje-na, ker se celo v najneugodnejšem slu-čaju skoro docela povrne. Prihodnje žrebanje se vrši že dne 1. februarja. Najcenejša in najbogatejša loterija! Po-jasnila daje in naročila sprejema: Sreč-kovno zastopstvo 18. Ljubljana. — Sprejemajo se tudi naročila na najsrč-nejše številke razredne loterije!

Lanska letina na Kranjskem. Ka-kor poroča »Slov. Trgovski Vestnik« je bila leta 1914 na Kranjskem precej šibkejša letina kot druga leta. Že pri krompirju se to izdatno pozna. L. 1913 je znašal pridelek 2,300.000 kvintalov, l. 1914 pa le 1,200.000 kvintalov.

Ogrska vlada rekvirira žito. Ogr-ska vlada je izdala te dni naredbo, ki pravi, da mora na vladni poziv vsakdo takoj prodati zato odločeni gospodar-ski komisiji vse žito, ki ga ne zabi za svojo zasebno potrebo. Ta odredba je izšla zato, ker so razni magnatje ukljub določitvi najvišjih cen držali svoje žito še vedno doma in ga niso hoteli pro-dati. Ker drugače ni bilo mogoče spravi-ti žita iz zalog v promet in v prodajo, se je vlada odločila za pritisk ter je iz-dala omenjeno naredbo. Od sedaj na-prej bo na Ogerskem vlada dvignila vse zaloge omlačenega in še neomlače-nega žita in ga prodala med ljudstvo. Lastnik dobi določeno stalno ceno, ako se brani dati žito ali ga taji, je kazno-van denarno in z zaporom.

Pri nas v naši državni polovici je gotovo tudi precej velikih žitnih pride-lovalcev, ki žito še sedaj držijo doma, ker čakajo, da bode še dražje. Zato bi

bilo tudi pri nas nujno potrebno izdati enako odredbo, da se na ta način žito dvigne iz zalog in spravi v promet. Lastniki žita s tem nimajo nobene izgube, kajti letoš so že do sedaj napravili nenavadno visoke dobičke. Čas bi bil tedaj, da se tudi nižji sloji nekoliko oddahnejo in dobijo zadostno kruha in moke na razpolago. Na noben način ni mogoče odobravati početja bogatih velepos. in magnatov, ki zadržujejo svoje žitne zaloge v svojih rokah, med tem ko trgovine in prodajalne na drobno ne morejo dati svojim odjemalcem dovolj kruha in moke, ker iste večkrat v prometu primanjkuje. Ljudstvo ne zahteva od lastnikov bogatih žitnic nikakih darov, le za primerno ceno naj se mu da dovolj blaga na razpolago.

Central - Bio prireja večkrat svoje predstave v dobrodelne namene. V kratkem priredi predstavo s koncertom v korist vojaškim invalidom, ki posebno sedaj potrebujejo izdatne pomoči. Te dni se vrše predstave s posebno izbranim programom.

Mestne vesti.

m Posvetitev naše dežele presv. Srcu Jezusovemu. Pozdravljeno leto 1915! Po nepregledni vrsti žalostnih dni, s katerimi je končalo leto 1914, si nam prineslo ti spomina vreden dan, posvetitev naše dežele presvetemu Srcu Jezusovemu. Ta dan (17. jan.) se je po vseh duhovnijah naše dežele posvetilo ljudstvo presv. Srcu Jezusovemu in veselo zaupanje v obljube, ki jih daje božji Odrešenik vsem, ki častijo njegovo presv. Srcu, nas je prešinilo z nepopisno tolažbo.

V Gorici je imela to posvečenje vsaka fara za-se. V stolni cerkvi pa se je vršilo posvečenje kar najslovesneje ob 9. uri predpoldne po slovesni službi božji ob navzočnosti prevzvišenega knezonadškofa, deželnih in vojaških oblastih in neštete množice ljudstva. Najprej je molila posvetitev duhovščina, potem pa deželni glavar in mons. g. dr. A. Faidutti, ki je kot najvišji zastopnik dežele posvetil njo in vse njene prebivalce presv. Srcu Jezusovemu v italijanskem in nato v slovenskem jeziku. Grobna tišina je vladala v cerkvi in premnog si je skrivaj otrl solzo, ko so svečano zazvenele po svetišču besede: »Sprejmi o presv. Srce solze in trpljenje ljudstva in krvave žrtve naših vojakov, ki umirajo za domovino, v zadoščenje za neštete žalitve s katerimi smo Te žalili in reši našo domovino številnega in premočnega sovražnika, ki ji preti s poguho.« — To je bil moment, ki je mogočno učinkoval na vse, ki so bili navzoči. Marsikdo, ki ni hotel morja še pred kratkim priznati nad seboj nikake avtoritete je sedaj občutil sladkost naše odvisnosti od Božjega Srca, ki je dobrote in ljubezni polno. — Z litanijami presv. Srca Jezusovega je končala prelepa slovesnost. Dal Bog, da bi rodila najlepših sadov in nas s trajno ljubeznijo priklenila na presv. Srce božjega Odrešenika, ki nas neprestano vabi k sebi rekoč: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi in jaz vas bom poživil!«

17. januar! ne zabimo te tako kmalu, saj si videl in slišal našo zavezo z najmočnejšim Zaveznikom, pred katerim se upogibljejo vsa kolena in kateremu se ne more nihče zoperstavljati. Ako je Bog z nami, kdo bo zoper nas?

m Pogreb pokojnega ravnatelja Ferfile, ki je nad 40 let posvečal svojo neumorno delavnost goriški plinarni, se je vršil v petek ob 2. popoldne. Pred hišo žalosti se je zbralo veliko število pokojnikovih prijateljev in znancev, člani »Delav. podpornega društva« z zastavo, zastopniki plinarne in mnogo drugega občinstva. Opazili smo med drugimi tudi voditelja c. kr. okrožnega sodišča, g. višjesodnega svetnika Rutarja, g. prvega državnega pravdnika

Jegliča, g. vladnega svetnika Lebana, preč. g. dr. Fr. Žigona, g. namest. c. kr. okrajnega nadzornika Fr. Sivca, g. finan. tajnika Dorčiča in mnogo drugih ožjih prijateljev blagega pokojnika. Pogreba se je vdeležilo tudi večje število odličnih gospa, ki so počastile pokojnika na zadnji poti. Pogreb se je vršil ob najlepšem solnčnem vremenu; voz je bil okrašen z mnogobrojnimi venci, sprevod se je vil od hiše žalosti v Stolnico in od tam na goriško pokopališče, kjer je našel vrli narodnjak in podpiratelj vsake dobre stvari po trudapolnem delu svoj zasluženi počitek. Med goriškimi Slovenci bode ostalo ime pokojnega Ferfile za vedno v blagem spominu. —

m Odlikovanje na bojnem polju. G. c. in kr. stotnik Oskar vitez Tonkli je bil za svoj hrabri nastop pred sovražnikom odlikovan s »Signum laudis«. Odlikovanec je sin bivšega goriškega politika advokata dr. Tonklija.

m Vojaško odlikovanje. G. c. in kr. rezervni poročnik, c. kr. sodnik Franc Cigoj, je bil odlikovan s srebrno svetinjo za hrabrost I. razreda. Kot ranjenec je bil več časa v bolnišnici v Olovcu, sedaj se zdravi doma v Gorici.

m Rizzatti obsojen. Kakor sporoča »Gazzettino popolare« z dne 17. t. m. je bil oni Josip Rizzatti, doma iz Furlanije, o katerem smo že poročali, da je pomagal več osebam vojaščini podvrženim čez mejo, obsojen od vojaškega sodišča na smrt, toda je bil pomiloščen na 10 let zapor.

m Nekoliko več uljudnosti. Sporoča se nam: Na obvestilo v zadnjem »Goriškem Listu«, da je par najdenih denarnic shranjenih na magistratu, se je oglasil tam tudi neki mirenski fant, ki je tudi pred časom izgubil svoto denarja. Toda gospodje na goriškem magistratu so fanta na kratko odpravili, češ, da tam se mora govoriti edino italijansko. Mislimo, da bi ne bilo napačno, ako bi gospod župan poskrbel, da bi se v takih slučajih strankam postreglo tudi v slovenskem jeziku, ki ni nikomur v Gorici tuj. Kam bi prišli, ako bi po raznih slovenskih občinah, kjer imajo italijanske stranke opraviti, postopali na tak način. Tega ne stori nobeno slovensko županstvo, ker bi to ne kazalo ne omike ne uljudnega obnašanja.

m Avtomobil iz Gorice v Postojno. Naznanja se, da je poštni avtomobil za kakih 10 dni ustavil svojo popoldansko vožnjo iz Gorice proti Postojni, t. j. ob 4. popoldan. Po pretoku tega časa pa bode zopet vozil redno po voznem redu.

m Ranjeni in oboleli vojaki v Gorici. Jeret Matevž, Klančič Alojz, Rjavec Franc, Čok Gašper, Humar Andrej, Pavše Franc, Blažica Alojz, Mučič Karl, Valentinčič Martin, Levpušček Alojz, Puc Janez, Jekše Leopold, Ciril Gorjup, S. p. Vidal Alojz, Šfiligoj Josip, Skubin Alojz, Rusjan Ulrik, Kalin Fridrik, Lenardon Josip, Kristofoli Fridrik, vsi od 27. dom. polka.

m Park - Hotel prodan. Kakor doznajemo iz gotovega vira je bil te dni prodan »Park-Hotel«, znan pod prejšnjim imenom »Hotel - Südbahn«. Do sedaj je bil ta hotel last »Trgovske-obrtne zadruga«, sedaj ga je kupil neki posestnik z Reke.

m Iz Gorice se preseli kakor poroča tukajšnja »Eco« znani advokat dr. Ivan Vinci. Nastani se v svojem rojstnem kraju Krminu.

Goriška okolica.

gor. Prvačina. Pet Prvačkovcev se je moralo dne 15. t. m. zagovarjati pred vojaškim sodiščem v Gorici. Toženi so bili, da so se zaperstavljali inšpekcijskemu poročniku na postaji v Prvačini dne 22. oktobra, ko so šli nekateri drugi k vojakom. Toženi so: Janez Pahor, Janez Saksida, Oskar Pahor, Franc

Saksida in Franc Gregorič. Obsojeni so bili: Janez in Oskar Pahor vsak po eno leto zapor, Janez Saksida na 6 mesecev zapor. Zadevo Franca Gregoriča je vojaško sodišče odstopilo civilni sodnji. Franc Saksida je bil pa oproščen in takoj izpuščen na svobodo.

gor. Opatjeselo. Na severnem bojišču je padel dne 25. oktobra 1914 vrli opatjeselski mladenič Ivan Semolič, ki je služil pri 8. art. polku, 5. baterija. Bil je star komaj 23 let in znan kolesar in dirkač pri društvu »Balkan« in »Danica«. Bil je pri vseh domačih in tudi pri internacijskih dirkah. Dirkal je tudi dirka okoli Krasa, dolgost proge 140 km. Kot dirkač je dobil 5 svetinj, eno zlato uro in zlato verižico. Bil je tudi drugače jako vzoren in vrl mladenič, ni bil obiskovalec gostilen, ni imel slabin in grdih besed v svojih ustih. Očetu je krepko pomagal v trgovini z biči in se sploh obnašal kot zrel možak. V bitki

sta skupaj s tovarišem Slejkom in streljala na Ruse; kar je priletela ruska granata in raznesla oba na kose. Kratko je bilo nju trpljenje, hitro sta zaspala v Gospodu in končala svoje hrabro življenje. Žalostnemu očetu in pčrti materi je prišlo te dni z Dunaja poročilo, da je padel njih edini sin Ivan. Kaj pomaga vse zdihovanje, »njega ni« pravi pesnik Gregorič. Ena globoka tolažba pa ostane žalostnim starišem. To je tolažba, ki nam jo govori sv. Križ, da se vidimo zopet nad zvezdami.

gor. V ruskem vjetništvu se nahajata brata Oton in Anton Gravnar iz Podsabotina. Od avgusta ni bilo od nobenega glasu, sedaj sta pisala iz Sibirije.

Tolminski okraj.

tol. Iz Baške doline. C. kr. okr. glav. v Tolminu je ukazalo županstvu na Gralhovem, da skliče, (ker 19. dec. ni bila seja sklepčna) novo sejo in naj zopet stavi na dnevni red zadevo: jamstvo občin za nakup živil. C. kr. okr. glavarstvo s tem odlokom obžaluje postopanje nekaterih starešin v tako važni zadevi in ukazuje, da se ta odlok prečita starešinstvu v seji. Seja se je vršila dne 9. jan. Našlo se je pa vendar 5 starešinov, ki so temu ukljubovali gotovo zaradi tega, ker si vso zadevo slabo tolmačijo. Za nabavo prepotrebni živil je potreba denarja. Če pa denarja ni pri rokah, treba ga je vzeti na posodo. Denarni zavodi, ki upravljajo njim izročeni denar, pa morajo imeti jamstvo, da je denar, ki ga izposodijo sigurno naložen. Zaradi tega zahtevajo od onih, ki si denar izposodijo, jamstvo. V tem slučaju je strah, da bi morale občine izposojeni denar povrniti, popolnoma nevtemeljen. Kajti ko bodo živila dospela in se jih bode strankam razprodalo, bodo morale stranke živila takoj, ko jih dobe, v gotovini plačati.

Razprodajo živil oskrbuje deželni odbor in ta bode denar, katerega dobi za razprodana živila tudi takoj vrnil onemu denarnemu zavodu, od katerega je dobil posojilo. Tako je s to zadevo in nič drugače.

t. Na Idriji pri Bači bo prihodnje nedeljo dne 24. januarja po popoldanski

službi božji občni zbor Izobraževalnega društva z običajnim dnevnim redom.

Kobariški okraj.

keb. V Kebaridu je umrla g. Marija Urbančič, soproga g. Aleksandra Urbančič, posestnika in gostilničarja v Kebaridu. Stara je bila komaj 28. let. Pokojnica zapušča štiri otročiče, kojih zadnji se je komaj par dni pred materino smrtjo rodil. N. v. m. p.!

Komenski okraj.

kom. Lipa na Krasu. Dne 24. dec. l. 1914 so tukaj lovili nekateri goriški lovci. Mesto zajcu pognal je nekov tak lovec Francetu Ciganu, še precej priletnemu možu, 26 šiber v nogo. Mož je moral priti v goriško bolnišnico, iz katere se je te dni vrnil domov, a šibre ima še vedno v nogi in je toraj dobro zaznamovan.

Sežanski okraj.

sež. Ponikve na Krasu. Pogreša se infant. 97. polka Josip Švagelj. Zadnjič je pisal 1. novembra 1914. Kdor bi kaj vedel o njem, naj to naznani njegovi ženi Mariji Švagelj, Ponikve št. 4. pošta Tomaj.

sež. Sežana. Padel je v Karpatih za cesarja in domovino Ivan Mahorčič.

Zadnje vesti.

Dunaj 20. Splošni položaj neizpremenjen. Na Poljskem so se vršili le artilerijski boji. Ob Dunajcu je naša artilerija izsilila izpraznitev neke zasedene pristave. Nekaj oddelek je razrušil sovražni vojni most čez Dunajec. V Karpatih le majhne praske.

Berlin 20. Zapadno od Arrasa so Nemci iztrgali sovražniku 200 m dolg strelski jarek. V Argonih so istotako nemške čete zavzele nekaj strelskih jarkov. Severno od Sennheima je nemški napad dobro napredoval.

ZAHVALA.

Prav iskreno se zahvaljujem slavni zavarovalnici za življenje: »Janus« na Dunaju oziroma podružnici v Trstu in glavnemu zastopstvu v Gorici, za tako hitro, posebno pa v teh resnih časih ne oziraje se na moratorij izplačano zavarovalno glavnico, za katero je bil s a m o 3 l e t a zavarovan moj pok. soproj Josip Bašin, poduradnik pri drž. železnici v Gorici.

Zategadelj vsakomur, ki bi se hotel zavarovati najtopeje priporočam zavarovalnico za življenje: »Janus«.

V Solkanu, dne 13. jan. 1915

Rafaela Bašini l. r.

LOTERIJSKE ŠTEVILKE.

Gradec . . . 56, 46, 51, 48, 2.

„CENTRALNA POSOJILNICA“

REGISTROVANA ZADRUGA Z OMEJENO ZAVEZO

v GORICI

obrestuje hranilne vloge po 5%. Daje članom posojila na vknjižbo po 6%, na menice po 7%, na mesečno odplačevanje, ki znaša mesečno 2 K za vsakih 100 K. Rentni davek plačuje posojilnica sama. Zadrugi urad je v lastni hiši **Orso Gius. Verdi št. 32, I. nad.** Uradne ure vsak dan razun nedelj in praznikov od 8. ure zjutraj do 1. popoldne.

— **Odbor.**

Kužne bolezni na Goriškem. Ura na »Wiener Zeitung« objavlja na Goriškem sledeče kraje kot okužene po kugi na gobcu in parkljih: Gabrje in Šmarje na Vipavskem; Brie, Brestovica, Kopriva, Nabrežina, Šempolaj in Veliki Repen na Krasu.

Tvrdba O. ZAJEC

trgovina z železjem v Gorici
v hiši »Goriške ljudske posojilnice«
(prej krojaška zadruga.)

Priporoča bogato zalogo železa, pločevine vsakovrstnega kovanja za pohištvo in stavbeno mizarstvo, kovaško, kleparsko, klesarsko orodje, straniščne naprave in upeljave, strešna okna, traverze, cement, svincene in železne cevi in pumpe, žico, žična ograja, razno kmetijsko orodje, šteditnike, peči, kuhinska in hišna oprava.

Postrežba točna, domača in cenejša kurenjena.

JOSIP TERPIN

naslednik Antona Potatzky
v Gorici na sred Raštela šte. 7.
Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovanje nišberškega in drobnega blaga, ter tkanin, rje in itij.

Potrebičine za pisarne, kadilce in popotnike. Najboljše šivanke in šivalne stroje; po rešitine za krojače in črevljarje. — Svetinjice, rožni venci in mašne knjige.

Hišna obuvala za zimske in letne čase. Raznoverste semena, trave in detelje.

Najboljše preskrbljena zaloga za kramarje, krošnarje, pr. dajalec po sejnih in trgih po deželi. P. n. g. pričakujem obilnih odjemalcev.



Jakob Šuligoj

urar c. kr. državne železnice
v Gorici, Gosposka ulica št. 19.

Prodaje točne ure vseh vrst zlatina in srebrnina vse po niski ceni.

ZAHVALA.

Rodbini Urbančič-Gruntar v Kobaridu si štejeti v tužno dolžnost, izreči svojo iskreno zahvalo vsem tistim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so se udeležili v tako ogromnem številu pogreba naše srčno ljubljene soproge, matere, hčere, sestre, sinahe in svakinje

Meri Urbančič roj. Gruntar.

Vsem našim dragim Kobaridcem, ki so ob tej enadni izgubi prijateljski sočustvovali z nami, okoličanom od blizu in daleč, prijateljem z Bovškega in od drugod, ki so prihтели v Kobarid, da nam osebno izkažejo svoje globoko sožalje, kakor tudi vsem tistim, ki so se nas spominjali pismeno in v svojih srcih. Bog poplačaj!

V KOBARIDU, 20. jan. 1915.

ZAHVALA.

Za mnogo brojne dokaze odkritosrčnega sočutja, ki so nam došli povodom smrti našega iskreno ljubljene soproga in očeta, gospoda

FRANJA FERFILA

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najiskrenejšo zahvalo.

Posebno se zahvaljujemo telovadnemu društvu »Sokol« in drugim darovalcem za krasne vence ter vsim ostalim za izkazano poslednjo čast in sočutje.

GORICA, 18. januarja 1915.

Žalujoči ostali.

Lekarna Cristofolotti v Gorici na Travniku.



Trskino (štokfišjevo) jetrno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti. Izvrna steklenica tega olja na ravnomere barve po K 1-40, bele barve K 2.

Trskino železnato jetrno olje. Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni in nežne narave

Trskino jetrno olje se železnim jodecem.

S tem oljem se ozdravijo v kratkem času s gotovostjo vse kostne bolezni, žlezni otroci, gošče, malokrvnost itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preliče se vedno v mojem kem. laboratorju predno se napolnjuje steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim št. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofolottijeva pijača iz kine in železa.

Najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskinim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Izdajatelj konsorcij »Goriškega lista« Odg. urednik Josip Vimpolšek. Tiska »Narodna Tiskarna« (odgov. M. Zimic.)



Edino moderno delavnico z električno gonilno silo toplo priporoča

Josip Lipicer.

Stalna u. 7, (v župnijski hiši) preč. duhovščini za izdelovanje cerkvene posode, orodja in lestencev. Stare posode, orodja se temeljito prenovijo po kakor mogoče nizki ceni in tudi na obroke.

Vse lastnega izdelka.

ZALOGA LESA.

Slavnemu občinstvu priporočam svojo trgovino z lesom. Prodajam in kupujem les vsake vrste. Imam svojo lastno navadno in cirkularno žago, ki se nahajati v prav dobrem stanju. Zaradi pomanjkanja osebja oddam, ako se kdo oglasi, žago tudi v najem ali jo tudi celó prodam.

Podgora, št. 305.

JAKOB MIKLUŽ.

Odlikovana pekarna in sladničarna

K. Draščik

v GORICI na KORNU (v lastni hiši).

Podružnici: Gosposka ulica šte. 7 in ulica Čorno šte. 4

izvršuje naročna vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, pišce itd. Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali orig. buteljkah. Priporoča se slavnemu občinstvu. Cene jako nizke.

Narodna Tiskarna

v Gorici — ulica Vetturini šte. 9 — v Gorici

Preskrbljena je z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem.

Izdeluje vsa dela v najkrajšem času po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence.

Tiska brošure, diplome, trgovske račune, pisma in zavitke s firmo, cenike, vabila na karton in na papir, posetnice razne velikosti in oblike z zavitki, zaročnice in poročnice v elegantnih ter osmrtnice v velikih in manjših oblikah.

Narodna tiskarna v Gorici ima v zalogi vse tiskovine

Tiskovine za duhovnije, županstva in dr. urade na močnem papirju (pobotnice za plače učiteljev, duhovnikov, cerkvenih služabnikov itd.)

Pismena naročila tiskovin se izvršé z obratno pošto; vsa druga v najkrajšem času.

„Ljubljanska kreditna banka“ podružnica v Gorici

Centrala Ljubljana, podružnice: Celje, Celovec, Sarajevo, Split, Trst.

Delniška glavnica K 8.000.000.
Rezervni zaklad K 1.000.000.00

Vloge na knjižice po 4¹/₂%, v tekočem računu po dogovoru.

Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst, deviz - valut.

Borzna naročila.

Promese za vsa žrebanja.

Vnovčenje kuponov in izžrebanih vrednostnih papirjev.

Eskont menic

— Stavbeni krediti. —

Predujmi na vrednostne papirje.

Srečke na obroke.

Sprejemanje vrednot v varstvo in oskrbovanje.

Safes.

Nakazila v inozemstvo.

Kreditna pisma.

Pozivni razglas. Vsi črnovojni zavezanci rojstvenih letnikov 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885 in 1886, ki so bili na prebiranju v času od 16. dne novembra do 31. dne decembra 1914 leta ali ponezaeje do spodaj določenih rokov za odhod v službovanje spoznani kot sposobni za službo z orožjem, morajo odriniti v službovanje, ako se niso že pritegnili na službo z orožjem ali niso bili iz ozirov javne službe ali javnega interesa oproščeni te službe na določen ali nedoločen čas, in morajo torej priti k c. in kr. dopolnilnemu okrajnemu poveljstvu, oziroma k c. kr. deželno-grambovskemu (deželnih strelcev) dopolnilnemu okrajnemu poveljstvu, ki je označeno v njihovi črnovojni izkaznici, in sicer:

1. Avstrijski državljani:

Rojstvenih letnikov 1884, 1885 in 1886 **1. dne februarja 1915 l.**; rojstvenih letnikov 1878, 1879, 1880, 1881, 1882 in 1883 **15. dne februarja 1915 l.**

2. Ogrski državljani:

Rojstvenih letnikov 1883, 1884, 1885 in 1886 **15. dne februarja 1915 l.**; rojstvenih letnikov 1878, 1879, 1880, 1881, 1882 **dne 1. dne marca 1915 l.**

Tisti, ki bodo spoznali za sposobne na dodatnem prebiranju po prej imenovanih rokih za odhod na službovanje, morajo v 48 urah potem, ko so bili odbrani, odriniti v službovanje.

Za tiste črnovojne zavezance rojstvenih letnikov 1878 do všteti 1886, ki morajo zaradi začesne obolelosti šele v poznejšem nego zanje po gore njih določenih nastavljenem roku odriniti v službovanje, velja za to določeni rok, ki ga je posneti iz črnovojne izkaznice, za čas, ob katerem je odriniti k zgoraj omenjenemu poveljstvu.

Ako bi bilo v črnovojni izkaznici označeno c. in kr. dopolnilno okrajno poveljstvo, oziroma c. kr. deželno-grambovsko (deželnih strelcev) dopolnilno okrajno poveljstvo med tem časom menjalo svoje stajališče, morejo temu poveljstvu odkazani črnovojni zavezanci odriniti tudi k c. kr. dopolnilnemu okrajnemu poveljstvu, oziroma k c. kr. deželno-grambovskemu (deželnih strelcev) dopolnilnemu okrajnemu poveljstvu, ki je najbližje njihovemu bivališču.

V interesu vsakega črnovojnega zavezanca, ki odhaja na službovanje, da prinese seboj par močnih čevljev, (event. škornjev, opank), potem toplo volneno spodnje perilo, tople obleke (volnen telovnik z rokavi, volnen jopič, sweater, kožuhe, debelo zimsko suknjo i. dr.), volnene obujke (nogavice, volnene cape za čevlje), kučmo za sneg, zapestnike (šticlje), tople (volnene) rokavice, toplo odejo (koc) in nahrbtnik, vsekakor pa žlico, nož in vilice ter posodo za jed, kolikor ima te opremne predmete. Za te stvari se bo dala po njihovi vrednosti odškodnina, ako se spozna, da so uporabne za rabo v vojski službi. Dobro je tudi prinesiti seboj živila za tri dni.

Črnovojna izkaznica daje pravico do brezplačne vožnje po železnici, kadar se odrine v službovanje, in pred nastopom te vožnje jo je dati kolkovati pri blagajnici za osebe na postaji odhoda.

Spredaj stoječi poziv velja — in sicer z rokovi za odhod v službovanje, nastavljenimi za črnovojne zavezance avstrijskega državljanstva — tudi za bosensko-hercegovinske službene zavezance v razvidnosti druge rezerve, ki so bili na prebiranju spoznani, da so sposobni za službo z orožjem, in ki morajo torej priti ob roku, ustrežajočem njihovem rojstvenemu letniku, k c. kr. dopolnilnemu okrajnemu poveljstvu, h kateremu spada njihovo bivališče.

Kdor ne sluša tega pozivnega povelja, se strogo kaznuje po zakonu z dne 28. junija 1890 l. (drž. zak. št. 137.)

V TRSTU, dne 20. januarja 1915.

C. kr. namestništveni svetnik v Trstu.

Kapelica na avtomobilu. Nemški vojaki so zelo bogaboječi in pobožni, kar so že večkrat omenili tudi inozemski vojni poročevalci v svojih poročilih. Na bojnem polju porabijo vsako priliko, da se udeležijo službe božje, in kadar pridejo v bližino kake cerkve, je kmalu polna bojevnikov, ki opravijo čudi svojo pobožnost. Da bi moglo biti čim več nemških katoliških vojakov deležnih službe božje na bojnem polju, je »Kölnische Volkszeitung« začela nabirati prostovoljne darove za avtomobil, na katerem bi bila napravljena kapelica. Prispevki so bili kmalu nabrani, in nedavno so avtomobil s kapelico izročili kardinalu Hartmannu.

Deželne doklade. Leta 1915. se bodo pobirale v Goriško-Gradiščanski tele deželne doklade: na zemljiški davek 20 odstotkov, na hišnorazredni davek 20 odstotkov, na obrtni davek, rentni i. t. d. 30 odstotkov, na užitna vina, mošte in meso 120 odstotkov, od piva pobira dežela 4 krone za vsak hektoliter.

Razpis službe. Razpisuje se natečaj zaradi oddaje mesta poštnega ekspedienta pri c. kr. poštnem uradu v Kostanjevici, občina Temnica, politični okraj Sežana.

Letni dohodki obstoje iz 800 K plače za oskrbovanje poštnih služb, uradnega pavšala 175 K in služabniškega pavšala 140 K.

Prošnje vložiti je tekom 2 tednov pri c. kr. poštnem in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu.

Natančnejša pojasnila daje omenjeno ravnateljstvo.

C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo, Trst, 19. januarja 1915.

Objava glede nabave bencina. C. kr. namestništvo naznanja, da naj se vsi oni, ki nujno potrebujejo bencin, tozadevno obrnejo na c. in kr. vojno ministerstvo na Dunaju in naj v svojih prošnjah dobro podprejo svoje želje in pojasnijo svojo industrijsko stroko. V Trstu pri čistilnici se bencin več ne dobiva za zasebne potrebe.

Pošiljatve našim ujetnikom v Rusijo, Francijo in Anglijo dovoljene. Prizadevanja, ki so bila izvršena z diplomatične in poštne strani v svrhu dopustitve pošiljanja zabojev za avstrijske ujetnike, so po poročilih »Korr. Wilhelm« dovedla do zaključka, da je pošiljanje zabojev za naše vojne ujetnike v Rusijo, na Francosko in v Anglijo sedaj brez ovir. Vsebinska zabojev je omejena na obleke, perilo in druge stvari za osebno potrebo. Pismena poročila se ne smejo priključevati. Pošiljatve morajo biti dobro zaprte, in ne smejo tehtati več nego 5 kg in so proste pristojbin. Pošiljatve se ekspedirajo na riziko pošiljatelja.

Dražbe. 1. V Komnu se vrši dne 6. febr. dražba nekaterih parcel d. ob. Komen in Nabrežina. Cena 17.380 K. 2. Po zahtevanju zastavljalnice in ž njo združene hranilnice Monte di Pietà v Gorici bo dne 8. februarja 1915 dopoldne ob 10.30 uri pri spodaj omenjenih sodniji, v izbi št. 7. dražba nepremičnin edinega telesa vl. 13 d. o. Prestan stavb. parc. 100 hiša z dvoriščem št. 33 Via del Bosco, 2 Via delle Alpi Giulie zemlj. parc. 27/3 in 27/11 vrta. Vrednost 4438 kron.

3.) Po zahtevanju Centralne posojilnice v Gorici zastopane po odv. dr. Novak, bo dne 8. februarja 1915 predpoldne ob 8.30 uri pri spodaj omenjenih sodniji v izbi št. 7 dražba nepremičnin edinega telesa vl. št. 1275 d. o.

Dornberg stavb. parc. 403 hiša, štala in dvorišče zeml. parc. 110/1 vinograd in 1107/2 gozd.

Nepremičninam, ki jih je prodati na dražbi, je določena vrednost na K 9820. Najmanjši ponudek znaša K 6547.

4. Na zahtevo dežel. hipot. zavoda se vrši pri goriškem sodišču dne 22. febr. 1915 ob 8 in pol zjutraj dražba parc. 198, 301, 303, 396 d. o. Prvačina in parc. 348 d. o. Dornberg. Skupna svota znaša 15.183 kron.

C. kr. okrajna sodnija odd. III. Gorica.

Mikroskopična preiskava otrobov. Kdor hoče na sled priti najnavadnejšim sleparijam v kupčiji z otrobi in njihove mu onečiščenju s takimi primesami, ki so zdravju živine škodljive, naj da dotične uzorce mikroskopično preiskati. Po ceniku veljavnem za vsa državna poskuševališča je določena za take preiskave pristojbina od 2 do 4 kron, ki se ravna po večjem ali manjšem delu provzročene po vsaki posamezni preiskavi.

Da se našim živinorejcem v sedanjih težavnih časih olajša uporaba takih preiskav, je c. kr. ministerstvo za poljedelstvo, spremiš naš predlog, z odlokom dne 25. decembra 1914 št. 47.106 pooblastilo naš zavod, da za časa vojske zniža omenjeno pristojbino na 1 K (eno krono od vsakega uzorca).

Obveščuje o tem živinorejce in one zadruga, ki se bavijo s kupnim naročevanjem kmetijskega blaga, vabimo jih, naj se prav pogostoma postrežujejo te olajšave.

V preiskavo je poslati uzorec obsegajoč približno 250 gramov otrobov. Da bode imelo spričevalo o dovršeni preiskavi v spornih slučajih praktično vrednost, je potrebno, da se jemljejo uzorci na neizpodbiten način in sicer v navzočnosti dveh prič in da se takoj zapečatijo. Kadar gre za velike množine blaga, naj se vzame iz vsakega vagona po en uzorec in to naj se naredi tako-le: Iz vsake desete vreče je vzeti prgišče otrobov in vse te množine je zmešati skupaj in iz skupne mešanice je vzeti uzorec, ki se takoj zapečati ter izroči ali pošlje poskuševališču. Seveda mora biti tako označen, da ga je lahko spoznati.

Ravnateljstvo c. kr. kmet. kem. poskuševališča.

Železnica Opčina-Hrpelje. Dunajski list »Fremdenblatt« je prinesel iz Trsta poročilo, da se prično v kratkem delati priprave za zvezno črto med Opčinami in Hrpeljami. Zgradba bode stala 5 milijonov kron, tir bode dolg 50 kilometrov. S tako progo bo skrajšana zveza v Istro, ki se je vršila do sedaj po progii do Trsta in od tam šele v Hrpelje, sedaj pa bodo Opčine zvezane naravnost s hrpeljsko postajo.

Novo izkopanine v Pompejih. Izkopanine starega rimskega mesta Pompeji, ki je bilo stoletja zasuto pod pepelom in lavo iz Vezuva, so že od nekdanj vzbujale občo pozornost. Pred kratkim so odkrili v Pompejih celo novo ulico, ki ni skoro nič poškodovana. V tej ulici se nahaja cela vrsta zanimivih hiš, balkonov, slik, javnih naprav itd. Pokazal se je do sedaj čisto neznan kos starega rimskega življenja. Na neki hiši so še prav dobro ohranjeni plakati za takratne volitve in več naznanil o raznih mestnih veselicah. Vse je v jako dobrem stanu in skoro nedotaknjeno ležalo do sedaj pod pepelom.

Poljudna navodila za merjenje lesa. Pod tem naslovom je izdala c. kr. kmetijska družba kranjska prav potrebno knjigo, ki naj naše ljudi pouči, kako se les za prodaj meri. Posebno je važno, da se ozira tudi na laške mere, ker ravno v naših krajih imamo veliko

lesno kupčijo v Italijo. Knjižica se naroča pri c. kr. kmet. družbi v Ljubljani in stane nevez. 1.80 K, vez. pa 2.30 K brez poštnine.

Domači ranjenci v Trstu. Doljak Ivan, 97. p. iz Somatorce na Krasu. Miha Mariš, d. p. 3., iz Črnič. Matevž Budal, črnovojni, iz Štandreža. Bernard Videž, iz Slapa pri Vipavi. Josip Ciglič, črnovojni iz Šteferjana. Angel Cuperla, črnovojni iz Koludrovice na Krasu. Vrabec Viktor, črnovojni, iz Dufovelj. Bone Filip, iz Solkana. Pertot Franc, iz Nabrežine. Gabrijelčič Anton, 8. lov. bat., iz Anhovega.

Svetovna vojska. Od tega poučnega dela je izšel že 6. snopič, ki ima kakor drugi jako zanimivo vsebino. Naj omenimo le nekatera poglavja: Danklova in Auffenbergova armada. O bojih pri Lublinu. Vojaško pismo iz Ruske-Poljske. Prva bitka za Lvov. Iz bojev III. vojnega zbora itd. Cena vsakemu snopiču 60 vinarjev, 6 snopičev skupaj 3 krone.

Tržne cene. Promet na dunajskem trgu je že dolgo časa precej skromen in se vsled majhnih ponudb suče v jako ozkih mejah. Kupcev je sicer vedno dovolj, a žita je malo na ponudbo. Zadnji teden so veljale sledeče cene za 100 kg: pšenica 40.50 K, rž 33.50 K ječmen 29 K, koruza 24 K, oves 25 K, krompir za krmo 6 K, najfinejši 9 K.

Uspeh vojnega psa. Vojak, ki se je udeležil bojev na severnem bojišču, pripoveduje: Našemu polku se je parkrat pripetilo, da se je streljajo nanj iz hiš, ali krivca nismo mogli dobiti. To uganko smo rešili s pomočjo vojnega psa. Korakali smo skozi neko vas, ne da bi nas kdo napadel. Ali toliko, da smo imeli vas za seboj, pa so že začele pokati puške. Vrnili smo se v vas in smo pozorno pregledali vse hiše, ali nič se ni našlo. Že smo hoteli naprej, kar jo ubere naš pes za kokošmi. Menili smo, da se kani posladkati z rumeno pečenko, pa se nismo dalj brigali zanj. Le vojak, kateremu je bil izročen pes, ga je začel nazaj klicati. Pes pa je bil gluh za žvižg in klic. Tudi ko so kokoši krenile v drugo smer. Pes je nato naglo izginil kakor bi se v tla vdrl. Vojak je hitel za njim z revolverjem v roki. Psi ni bilo nikoli nikjer, bilo pa je slišati podzemeljsko bolestno ječanje. Ko so se vojniki približali, se jim je nudil naslednji prizor: V plitvi jami sredi polja je bilo skritih osem ruskih vojakov. V enega izmed njih se je zakadil naš pes tako, da mu je raztrgal golenico. Rusi smo odvedli s seboj in s pomočjo psa smo pregledali vse polje. Našli smo še približno 150 ruskih vojakov, ki so skrivaj iz jam na nas streljali. Od te dobe smo vselej hitro našli zavrata sovražnike.

Boj za peč. Bilo je pri Kakalarszewen v Galiciji. Zakopni jarki sovražnih prednjih straž so bili oddaljeni med seboj samo kakih 300 m. Sredi med temi zakopnimi jarki je stala hišica, v tej hiši pa velika železna peč. Vreme je bilo mrzlo in vojniki v zakopnih jarkih so se tresli mraza. Med njimi pa hiša in v hiši velika železna peč. Toda to peč dobiti iz hiše ni bilo lahko. Tudi Rusi so imeli poželenje po njej. Ko so naši vojniki poskusili, poslati patroljo v hišo, ki naj bi vzela peč iz uje, so začeli Rusi strašno streljati. Rusom je bilo prav tako mrzlo kot našim vojakom in tudi oni so si želeli, dobiti peč v roke. — Naši so vseeno poskusili še enkrat boj za peč. Od obeh strani se je začelo streljanje, med tem pa so naši prišli do hiše, vzeli železno peč iz nje in jo odnesli v zakopni jarek. Vsa stvar bi bila pravzaprav smešna, da ni pri tem padlo 6 Rusov, na naši strani pa sta bila 2 ranjena.